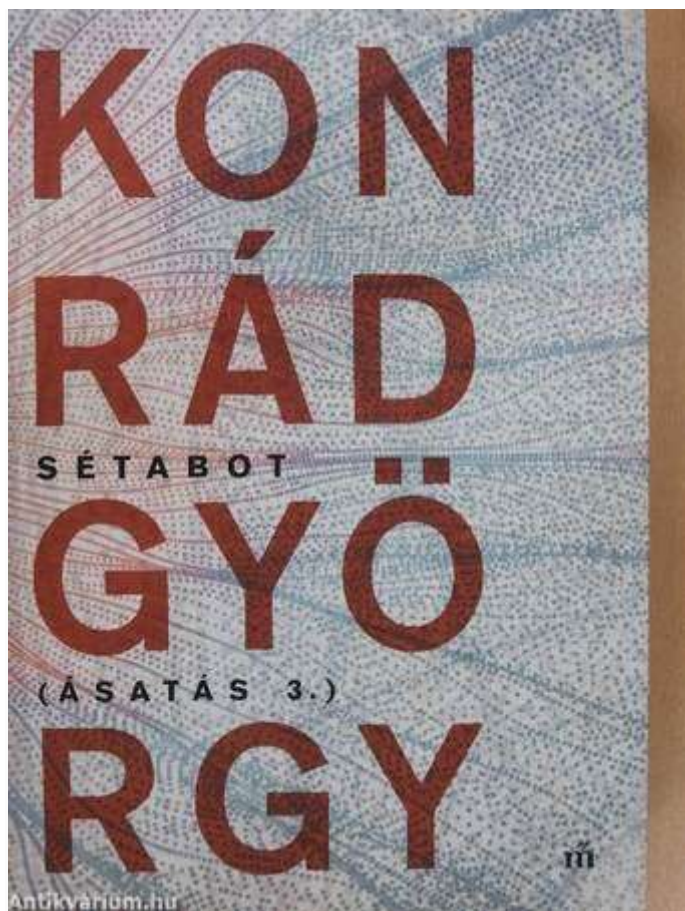

Sétabot

ÁSATÁS 3.

SZERZŐ

Konrád György

SZERKESZTŐ

Lakner Judit

Szegő János

LEKTOR

Schmal Alexandra

Kiadó:	Magvető Könyvkiadó és Kereskedelmi Kft.
Kiadás helye:	Budapest
Kiadás éve:	2020
Kötés típusa:	Fűzött kemény papírkötés
Oldalszám:	339 oldal
Sorozatcím:	

Kötetszám:	
Nyelv:	Magyar
Méret:	24 cm x 17 cm
ISBN:	978-963-14-3894-9

ELŐSZÓ

KUTATÁSI JELENTÉS

Emberrtudományos kutatási terepként adva van nekem egy ember szőröstül-bőröstül, mindennel együtt, amit egy személy önmagáról tudhat, nem feledve, hogy egész folyamatos környezetével az, aki. Az önéletrajzíró a fogamzás pillanatában megkapta a szüleitől (és rajtuk át még ki tudja, ki mindenkitől) a kutatási feladatot. Cipelnie kell a témáját holtáig. Hogy miképpen próbáltam életben maradni, és hogy miképpen adok számat az életemről, ez a két stratégiai kérdés egymással változatosan összefügg. Születésemmel kaptam egy kihívást, amely nemcsak arra ösztönöz, hogy használjam a fejemet, hanem arra is, hogy felidézzem: mi is történt velem. Ez a felidézési kényszer az írásra kiválasztottság egyik esete. A kutató, ahogy az életútján továbbhalad, jelentéseket továbbít, igyekszik megmenteni valamit sétáinak a benyomásaiból, jövés-menéssel eltöltött napjaiból, próbál nem egészen meghalni. Talán akkor is tenné ezt, ha tudná, hogy egy sor sem marad fenn utána. Kint ül a téren, a szökőkút peremén, a víz nem éri a hátát. A téren soha sincs sötét, az árkádos barokk épület a városháza, rajta középen az első emeleti erkély, mögötte a

nagyterem, ahol a képviselő-testület ülészik. Onnan beszélnek kivételes alkalmakkor az ország nagyjai, alkalmasint a nagy gazemberek is, meg a jók, akiknek egyezséget kell teremteniük a díszes tanácsteremben. Nem pazarolom vitára, egyezkedésre azt a néhány órát, amelyben a toll magától halad a papíron, én pedig a nyomában baktatok, mint paraszt a tarlón a lova és az eke után, kicsit azért emelve-nyomva az eke szarvát. Nem sok olyan ügy van a földön, amelynek a kedvéért ebből a búrából kimennék, de ismerem magamból a tartózkodót, aki általában elhúzza magát, néha azonban meglepetésként belép a spektakulumba. Ha éppen benne vagyok egy új könyvben, akkor a közelállóknak sem adok sokat az időmből, ismerem a hűvös elzárkózást és a nyájas kicsuszamlás gimnasztikáját. Elmegyek innen valamibe, amit én találtam ki és mintázok az ujjammal. Viszek a vállamon egy várost, amely csak általam van, és ezért talán nincs is. Délután öt óra, teaidő, amelyben örvendek, ha meglátogatsz ennél a sarokasztalnál. Hálából úgy körülveszlek a figyelmemmel, hogy fürdőzhetsz benne, és adhatod a legjobb formádat.

Konrád György utolsó kötetét – egyben az *Ásatás* című regényfolyam záródarabját – tartja kezében az olvasó. A *Sétabot* a Konrád-szövegek folyamatos mozgására és a megpihenés kettős boldogságára utal, arra a komótosan lendületes haladásra, amely mögött az európai gondolkodástörténet egyik legfontosabb és legnyitottabb hagyománya, a Szókratész fémjelezte peripatetikus séta, a párbeszéd filozófiája is ott rejlik. A sétabotra lehet támaszkodni, és tud ritmust is adni. A 333 oldalas szövegtérben külön szekvenciái lesznek az önéletrajzi emlékeknek, az irodalmi-művészeti elmélkedéseknek, a társadalmi és történelmi összefüggéseknek, a legaktuálisabb magyar, európai és globális politikai kérdések és folyamatok elemzésének, és a halálra készülés és a búcsú lírájának. Ahogy az egyik szövegben olvashatjuk: „az írónak az olvasó a hazája.” A *Sétabot* mint staféta és iránytű is segíthet mindannyiunknak.